

[Petra Petersen.]

udtrykker sin vilje til at overvinde vanskelighederne. Jeg vil spørge det ærede medlem hr. Hartling, og jeg vil gerne spørge de øvrige ærede ordførere med: hvad nøler vi efter?

Jeg tillader mig derfor at fremsætte følgende forslag om overgang til næste sag på dagsordenen:

„Idet folketinget opfordrer regeringen til at gennemføre foranstaltninger til at sikre den praktiske gennemførelse af skoleloven af 1958 med hensyn til såvel folke- som gymnasieskolens nødvendige lærerkræfter, finansiering og materialebevillinger til det nødvendige skolebyggeri og skolerens forsyning med tilstrækkeligt og tidsvarende skolemateriale, går tinget over til næste sag på dagsordenen.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag om overgang til næste sag på dagsordenen: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Alfred Bøgh: Den sidste sætning af forespørgslen til den højtærede minister lyder: „og hvad agter ministeren at foretage sig til imødegåelse af lærermangelen?“

Alle ordførerne har erkendt, at lærermangelen er der. En enkelt af dem har kaldt den akut. Hvor det er landkommunerne, det drejer sig om, mener jeg, at det er mere rigtigt at kalde den kronisk.

I den redegørelse, ministeren har fremsat, har jeg særlig hæftet mig ved det afsnit, der omhandler muligheden for at uddanne flere lærere. Der har været tale om nye seminarier, og der har været tale om at udvide bestående seminarier. Under ministerens omtale af det sidste nævnte han, at der var planlagt udvidelse af forskellige statsseminarier. Ministeren nævnte Skårup, Ribe, Jelling og Jonstrup, hvor udvidelsen vistnok var ved at være færdig, men jeg er ikke helt klar over, om det var en flygtig bemærkning eller en redegørelse for alle de steder, hvor man var i gang. Jeg savnede

nemlig at høre om et bestemt seminarium: Ranum seminarium. Så vidt jeg ved, foreligger der også planer til udvidelse og modernisering af Ranum seminarium, og derfor vil jeg gerne vide, om det er en forglemelse, at ministeren ikke nævnte Ranum, eller om han har gjort sig tanker om Ranums fremtid.

Jeg forstår, at når der skal indrettes nye seminarier, er det vel naturligt, at det sker i de store byer; men des mere grund er der til, at vi holder hånden over de enkelte seminarier, vi har ude i de mere landprægede distrikter. Det er naturligt, når der oprettes nye seminarier i byerne, at det først og fremmest er byernes ungdom, der søger dem. Det er meningen med det, og det er der heller ikke noget at sige til. Man kan vel gå ud fra, at når den ungdom, der har sin rod i byen, har fået uddannelsen til lærergerningen, vil den især søge til købstæderne, når den søger embede, og det er en meget alvorlig ting, når man tænker på, at lærermangelen er særlig mærkbar i landdistrikterne. Derfor må man have opmærksomheden henvendt på, at det ikke udelukkende bliver byernes ungdom, der får lettere adgang til seminarierne, og desto mere grund er der til at lægge vægt på at bibeholde de seminarier, der ligger i landdistrikterne, og som landbouddommen føler sig stærkt knyttet til.

Spørgsmålet om Ranum er meget levende på egnen. Debatten er rejst, og jeg vil derfor spørge ministeren, hvilke tanker han har gjort sig om Ranums fremtid. Er det tanken, at det skal bestå, men at det ikke skal udvides og moderniseres i lighed med andre seminarier, eller hvilke tanker har ministeren gjort sig herom? Jeg mener, at befolkningen deroppe, vel især i kommunen, har et rimeligt krav på at vide, hvordan det ligger med seminariets fremtid, men det er for mig ikke hovedspørgsmålet, selv om det selvfølgelig betyder meget for den pågældende kommune. Det andet spørgsmål om landboudommens adgang til at få denne uddannelse og de følger, jeg mener